

Деница Минчева

Несъмнено

Някой може би ме е мечтал,
искал е да бъде моя сянка.
Нощем във небето поглед взрял
си е мислил, че за мен блести луната.

Някой сигурно ме е копнял –
разговори с мен си е измислял,
плахо ме е търсил през деня
и към мен е пращал всяка мисъл.

Някой трябва да ме е желал –
само мен, каквото и да става!
Точно мен, каквато съм сега
и, каквато бъдещето ме създава.

Някой може би ме е мечтал
скрито, без за миг да ми досажда.
Без дори да ме е виждал досега
знае си, че вече го очаквам.

КРАЙ

© 2009 Деница Минчева

Източник: <http://denitsamincheva.blogspot.com/>

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11815>]